

Čí to chlapci,
čí to byli,
co to v našém
šenku piši?
[: Od Váhu, od Váhu.:]

Měli oni košuřenky,
měli oni košuřenky
z černého hedbávu
z černého,
[: z černého, hedbávu.:]

Dybych já býl o tom věděl,
nebýl bych já v šenku seděl,
že moja ženička,
[: že moja ženička hezká je. :]

951.

Z Pržna.

A ponech řa, že - ni - čko, tro - chu ve - se - ře - ho,
 šak sem já ti ne - pro - píš gréj - ca - ra tvo - jé - ho, gréj - ca - ra tvo -
 jé - ho.

A ponech řa, ženičko, trochu veselého,
šak sem já ti nepropíš [: grejcaru tvojého. :]

A grejcaru tvojého, široké tolary,
šak to moje ručičky [: těžko nadělały. :]

A tuřigaj, tuřigaj, šak ty dotuřigáš,
jak peníze propíšeš [: domu ticho přijdeš. :]

Píjači, píjači, dvá chlapečci malí,
aj oni píjač budú [: dokudž živi budú. :]

952.

Eh, mužu, mužu, ty zle gazduješ,
och, nigdy doma nenocuješ
a já mám děti drobné,
krapky mléka nemám v domě.

Ach ženo, ženo, co po tvéj řeči,
dyť nám bez krávy lepší svěčí,
čím bys ju chtěla zimovati,
dyť nemáš v domě hrstku mňati.